# Второзаконня 28

Обітниця благословення 1-14; погроза прокляття 15-69

1 «Як будеш уважно слухати голос Господа, Бога твого, виконуючи старанно всі його заповіді, що їх заповідаю тобі сьогодні, то Господь, Бог твій, поставить тебе високо над усіма народами землі,

2 і всі ці благословення зійдуть на тебе та здійсняться на тобі, якщо слухатимешся голосу Господа, твого Бога.

3 Благословен будеш у місті й благословен на полі;

4 благословен буде плід твого лона і плід твоєї землі і плід твоїх тварин, великорослого та дрібного скоту.

5 Благословен буде твій кошик і твоя діжа.

6 Благословен будеш, увіходивши, й благословен будеш, виходивши.

7 Твоїх ворогів, які стануть проти тебе, Господь розіб'є перед тобою; одним шляхом вони вийдуть проти тебе, а сімома шляхами втікатимуть від тебе.

8 Господь повелить благословенню, щоб воно було з тобою в твоїх коморах і в усякім ділі рук твоїх, та поблагословить тебе в землі, що її Господь хоче тобі дати.

9 Господь поставив тебе для себе як народ святий, як клявся тобі, -коли виконуватимеш заповіді Господа, Бога твого, та й ходитимеш його дорогами.

10 І всі народи землі побачать, що тебе названо іменем Господнім, і боятимуться тебе.

11 І дасть тобі Господь ущерть: плід твого лона, плід твого скоту, плід твого поля на землі, що її Господь, Бог твій, клявся твоїм батькам дати тобі.

12 Господь відчинить для тебе свою благодатну скарбницю, небо, щоб послати в пору свою дощ тобі на землю і щоб благословити всяке діло рук твоїх; і ти позичатимеш багатьом народам, сам же не позичатимеш ні в кого.

13 Господь поставить тебе на чолі, не позаду, і будеш завжди йти лиш угору, не йтимеш униз ніколи, - але як слухатимешся заповідей Господа, Бога твого, які заповідаю тобі сьогодні, щоб ти додержував і виконував їх;

14 і не відхилявся, ні праворуч ні ліворуч від усіх слів, що їх заповідаю сьогодні, та щоб не ходив за іншими богами й не служив їм.

15 Коли ж не слухатимешся голосу Господа, Бога твого, і не виконуватимеш пильно всіх заповідей його й установ, які заповідаю тобі нині, то спадуть на тебе всі ті прокляття й спостигнуть тебе:

16 Проклят будеш у місті і проклят будеш на полі.

17 Проклят буде твій кошик і твоя діжа.
18 Проклят буде плід твого лона й плід твоєї землі та й те, що приведе тобі худоба й що вродиться в тебе в кошарі.
19 Проклят будеш, як увіходитимеш, і проклят будеш, як виходитимеш.
20 Господь зішле на тебе прокляття, замішання й страх у всякому ділі твоїх рук, доки не загинеш і не зникнеш притьмом за твої лихі вчинки; за те, що покинув мене.
21 Господь наведе на тебе чуму, доки вона тебе цілком не згладить із землі, куди ти йдеш, щоб зайняти її.
22 Господь поб'є тебе сухотами і пропасницею, запаленням і жаром, посухою й сажкою та зоною, і все те вчепиться тебе, поки не згинеш.
23 Твоє небо, що в тебе над головою, стане міддю, а земля, що під тобою, залізом.
24 Замість дощу сипатиме Господь тобі на землю порохи та пісок, які падатимуть на тебе, аж поки не зникнеш.
25 Господь віддасть тебе на поталу ворогам твоїм; одним шляхом виступатимеш проти них, а сімома втікатимеш від них, і станеш страховищем для всіх царств земних.
26 Твій труп стане поживою всякому птаству небесному й звірю земному, та й нікому буде їх відганяти.
27 Господь поб'є тебе єгипетською болячкою, вередами, коростою й паршами, й ти не здолаєш вилікуватися з них.
28 Господь поб'є тебе шалом, сліпотою й божевіллям,
29 так що ходитимеш навпомацки опівдні, як ходить сліпий у темряві, і ніяка справа тобі не пощастить; ти зазнаєш тільки гнету й заздрости, та й нікого не буде, щоб тебе рятувати.
30 Засватаєш жінку, а візьме її собі інший; збудуєш хату, а жити в ній не будеш; насадиш виноградник, а користатися з нього не будеш.
31 Вола твого заріжуть перед твоїми очима, й ти не їстимеш з нього; твого осла заберуть у тебе, й він не повернеться більше тобі; твоїх овець пооддають твоїм ворогам, і нікому буде помогти тобі.
32 Твоїх синів і твоїх дочок пооддають іншому народові і твої очі бачитимуть це та й плакатимуть щодня по них, та ти будеш безсильний.
33 Врожай із твого поля й усю твою працю їстиме народ, якого ти не знаєш; а тебе будуть повсякчасно тільки гнітити й утискати.
34 Ти втратиш розум на вид того, що побачать очі твої.
35 Поб'є тебе Господь лихими болячками на колінах і на голінках, від підошви аж до тім'я, і ти

не спроможешся вигоїтись,
36 Поведе Господь тебе й твого царя, що його поставиш над собою, до народу, якого ні ти не знав, ні твої батьки; і служитимеш у нього іншим богам, дереву та каменю,
37 і зробишся дивовищем, приказкою та посміховиськом серед усіх народів, до яких приведе тебе Господь.
38 Багато насіння нестимеш на поле, а мало збиратимеш, бо пожере його сарана.
39 Насадиш і обробиш виноградники, а вина не питимеш і не назбираєш нічого, бо черва поїсть усе.
40 Оливкове дерево буде в тебе по цілім твоїм краю, та не намастишся олією, бо маслини пообпадають.
41 Сини й дочки вродяться в тебе, але твоїми вони не будуть, бо підуть у неволю.
42 Всі твої дерева й усі плоди твоєї землі сарана поз'їдає.
43 Приходень, що серед тебе, зноситиметься дедалі вище й вище над тобою, а ти падатимеш дедалі нижче й нижче.
44 Він тобі позичатиме, ти ж не будеш йому позичати; він буде головою, а ти будеш хвостом.
45 Отак упадуть на тебе всі ці прокляття, і гонитимуть за тобою, і поразять тебе, поки не загинеш; бо ти не послухався голосу Господа, Бога твого, і не додержав заповідей і установ його, які він тобі заповідав.
46 І будуть ці прокляття на тобі та на твоєму потомстві ознакою і дивом повіки.
47 За те, що ти не служив весело Господеві, твоєму Богові, радіючи серцем у всіх достатках,
48 служитимеш твоїм ворогам, які Господь пошле на тебе, - в голоді, у спразі, в наготі, терпівши в усьому нестаток; вони накладуть тобі залізне ярмо на шию, поки не знищать тебе.
49 Господь підійме проти тебе народ іздалека, з кінця землі, що злетить на тебе, мов орел; народ, мови якого ти не розумієш;
50 народ із жорстоким виглядом, який не вважає на старих і не має милосердя до дітей;
51 який пожере плід твоєї скотини й урожай твоєї землі, поки не знищить тебе; який не зоставить тобі ні зерна, ні вина, ні олії, ні того, що приведе тобі худоба, ні того, що вродиться в твоїй кошарі, поки не вигубить тебе.
52 Він стане облогою навколо всіх твоїх міст, аж поки не впадуть по всій твоїй країні високі й укріплені мури, що на них ти покладався; він обляже всі твої міста по всій твоїй країні, що її Господь, Бог твій, дасть тобі.
53 Ти їстимеш плід свого лона, тіло своїх синів і своїх дочок, які Господь, Бог твій, дасть тобі під час облоги та натиску, коли тіснитиме тебе твій ворог.

54 Найніжніший і найм'якшого серця чоловік між вами споглядатиме з-під лоба на рідного брата й на любу жінку та решту дітей, що зоставив їх живими,
55 щоб не дати нікому з них тіла власних дітей, які їстиме сам; бо не зосталось у нього нічого під час облоги й тиску, коли тіснитиме тебе твій ворог по всіх твоїх містах.
56 Найніжніша й найделікатніша між вами жінка, що, випещена й розніжнена, не наважувалася ступити босою ногою на землю, позиратиме з-під лоба на свого коханого чоловіка, на свого сина й на свою дочку,
57 задля породільної пліви й задля дітей, що їх має породити; бо вона з'їсть їх потайки з-за браку всього під час облоги й тиску, коли буде тіснити тебе твій ворог по твоїх містах.
58 Як не виконуватимеш старанно всі слова закону, що їх списано в цій книзі і не боятимешся отого славного й страшного імени: Господа, Бога твого,
59 то Господь нашле на тебе й на твоє потомство надзвичайні кари, кари великі й в'їдливі: тяжкі й довготривалі недуги.
60 Та й наведе на тебе всі єгипетські пошесті, яких ти так боїшся; і вони причепляться до тебе.
61 А ще наведе Господь на тебе всяку іншу недугу й усяку іншу язву, що про них не написане в книзі цього закону, - поки не згинеш;
62 і зостанеться вас мало, дарма що було вас багато, як зір небесних; бо ти не послухався голосу Господа, Бога твого.
63 І як радів вами Господь, коли чинив вам добре й намножував вас, так радітиме, коли стане вигублювати вас та винищувати; таким робом ви будете відірвані від землі, куди йдете, щоб її зайняти.
64 Господь розсіє вас між усіма народами, від кінця землі до кінця землі; там служитимеш іншим богам, яких ти не знаєш, ні ти, ні твої батьки, - дереву й каменю.
65 Та між тими народами спокою ти не зазнаєш, і твоя стопа не знайде місця спочинку; Господь вкладе там у тебе лякливе серце, і згасатимуть твої очі, й душа умліватиме.
66 Життя повисне перед тобою, немов на нитці, ти лякатимешся вночі й удень; не будеш певний свого життя.
67 Вранці казатимеш: Коли б уже настав той вечір! - а ввечері говоритимеш: І де він, той ранок? -від страху, що опаде твоє серце, і від того всього, що побачать очі твої.
68 Та й приведе тебе Господь назад у Єгипет, на човнах, по тій дорозі, про яку був сказав тобі: Не смієш уже більше бачити її! І виставлять вас там як рабів і рабинь твоїм ворогам на продаж, але нікому буде вас купувати.

69 Це слова союзу, що його Господь заповідав Мойсеєві заключити з синами Ізраїля, у землі Моав, окрім того союзу, який був заключив з ними на горі Хорив.»